

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5689/2545

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย นนทพันธ์ รัตนน้อยจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

การขอถอนคำร้องทุกข์ที่จะทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(2) ต้องถอนคำร้องทุกข์ก่อนคดีถึงที่สุด ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2541 จำเลยมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2541 แต่จำเลยมิได้ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ถือว่าคดีถึงที่สุด การที่จำเลยยื่นคำร้องอ้างว่าศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยเป็นการไม่ชอบ เพราะการส่งหมายแจ้งวันนัดไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนการอ่านคำพิพากษา ศาลชั้นต้นชอบที่จะทำการไต่สวนคำร้องก่อนว่าเป็นจริงหรือไม่ หากเป็นจริงก็ชอบที่จะเพิกถอนการอ่านคำพิพากษา ได้การที่ศาลชั้นต้นสั่งให้จำเลยทำเป็นคำฟ้องอุทธรณ์โดยอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์จึงเป็นการไม่ชอบ เมื่อจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ชอบที่จะมีคำสั่งให้ศาลชั้นต้นทำการไต่สวนและมีคำสั่งว่าการอ่านคำพิพากษาของศาลชั้นต้นชอบหรือไม่เสียก่อนโดยไม่จำต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลย การที่ศาลอุทธรณ์มิได้มีคำสั่งดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบเช่นกัน ปัญหานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกับห้างหุ้นส่วนจำกัดคอมเมอร์เชียล ฟอรั่มส ร่วมกันออกเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาประตูน้ำ จำนวน 5 ฉบับ ให้แก่บริษัทพรธนาอุตสาหกรรม จำกัด ผู้เสียหาย โดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 จำคุกกระหนงละ 10 เดือน รวม 5 กระหนง เป็นจำคุก 50 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 25 เดือน จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายกอุทธรณ์จำเลยฎีการะหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ผู้เสียหายขอถอนคำร้องทุกข์ โจทก์จำเลยไม่คัดค้านศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "เห็นว่า การขอถอนคำร้องทุกข์ที่จะทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(2) นั้น ต้องถอนคำร้องทุกข์ก่อนคดีถึงที่สุด คดีนี้ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2541 จำเลยมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2541 แต่จำเลยมิได้ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ในเบื้องต้นย่อมถือว่าคดีถึงที่สุด การที่จำเลยยื่นคำร้องลงวันที่ 27 เมษายน 2544 อ้างว่าศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยเป็นการไม่ชอบ เพราะการส่งหมายแจ้งวันนัดไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้เพิกถอนการอ่านคำพิพากษา ศาลชั้นต้นชอบที่จะทำการไต่สวนคำร้องก่อนว่าเป็นจริงตามที่จำเลยกล่าวอ้างหรือไม่ หากเป็นจริงดังที่จำเลยกล่าวอ้าง

ก็ชอบที่จะเพิกถอนการอ่านคำพิพากษาได้ การที่ศาลชั้นต้นสั่งให้จำเลยทำเป็นคำฟ้องอุทธรณ์โดยอนุญาตให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์จึงเป็นการไม่ชอบเมื่อจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ชอบที่จะมีคำสั่งให้ศาลชั้นต้นทำการไต่สวนและมีคำสั่งว่าการอ่านคำพิพากษาของศาลชั้นต้นชอบหรือไม่เสียก่อน โดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลย การที่ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบเช่นกันปัญหานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ แต่ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกอุทธรณ์นั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยในผล เมื่อได้วินิจฉัยดังนี้แล้วจึงไม่ต้องวินิจฉัยฎีกาจำเลย และคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ของผู้เสียหายแต่อย่างใด"พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฎีกาจำเลยและให้ศาลชั้นต้นดำเนินการไต่สวนคำร้องของจำเลยลงวันที่ 27 เมษายน 2544 โดยสำเนาคำร้องให้โจทก์ก่อนแล้วมีคำสั่งต่อไปนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ม.ล.ไกรฤกษ์ เกษมสันต์ · เรวัตร อิศราภรณ์ · พลรัตน์ ประทุมทาน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5689/2545>